

[Søren P. Larsen.]

munehjælp. Det maa være nogle mærkelige Folk dernede i Stege. Beløbet staar opført med Nul, og ser vi paa 1934—35, saa har de til Kommunehjælp med Tab af Valgret anvendt et Beløb, der hedder Nul, og til Fattighjælp i 1934 er anvendt et Beløb, der hedder Nul. Det er først i 1935—36, at man i Stege har opdaget Lovens Bestemmelser, eller ogsaa har Menneskenes Mentalitet dernede ændret sig, for da har man faaet refundert 387 Kr. paa Kontoen for Kommunehjælp uden Tab af Valgret og anvendt 480 Kr. som Kommunehjælp med Tab af Valgret, og 193 Kr. er anvendt som Fattighjælp. Det kan jo være, at man der ligesom andre Steder har fejret det første Aar under Socialreformen som saadan en Slags Jubelaar.

Stort set er Lovens Bestemmelser om Tilbagebetaling af ydet Kommunehjælp kun anvendt i meget ringe Udstrækning. Lad os nu være fornuftige og indrømme, at Grunden hertil for en Del sandsynligvis maa skrives paa Overgangstidens Vanskeligheder. Det er altid noget vanskeligt at dømme udefra om en Kommunes Administration af disse Bestemmelser. Naar jeg tidligere har kritiseret hele denne Administration, skyldes det den Omstændighed, at vel har den enkelte Kommune sin Selvbestemmelsesret. Men hvor det, som i dette Tilfælde, drejer sig om Udgiftsbeløb, som Opholdskommunen kun svarer til for den ene Trediedels Vedkommende, medens de to Trediedele af Kommunehjælpens mægtige Beløb fordeles paa de øvrige Kommuner, kan det kritiseres, hvis Kommunehjælpens Administration er forskellig rundt om i Kommunerne.

Derved vil den økonomisk styrede Kommune nemlig komme til at yde til dem, der har mindre økonomisk Sans, og derfor har Spørgsmaalet om Tilbagebetaling af ydet Kommunehjælp en større Rækkevidde, end hvis det var et Spørgsmaal, der alene havde Betydning for den enkelte Kommune selv. Det er Fællesskabet, der kan animere til større Forbrug; man kan lige saa gerne øse ud inden for Kommunen, for sparer man, da skal man refundere til de øvrige Kommuner! Det er et Fællesskab, som det forekommer os uheldigt at udvikle, det bør man hellere afvikle, men det mener Regeringen sikkert ikke, i hvert Fald ikke, hvis man skal dømme efter de Lovforslag, der hidtil er fremsat.

Skal der være Fællesskab, hvad vel ingen tør bestride, bør en Udligning af kommunale Uligheder ske over Staten og ikke over Kommunerne. Det er da ogsaa den

Vej, man er gaaet i andre Lande, at Staten overtager den kommunale Indkomstskat og opkræver den som Statsskat og saa til Gengæld overtager en væsentlig Del af de kommunale Udgifter, som Kommunerne har ringe eller slet ingen Indflydelse paa. Den nuværende Ordning forekommer os ikke at virke tilfredsstillende. Fordelingen har lagt Byrderne tilfældigt, ligesom hele Puljesystemet ikke kan opvise saadanne Resultater, at vi anser det for forsvarligt at gaa til en Udvidelse, saaledes som Indenrigsministerens Forslag giver Anvisning paa.

Der er endvidere i Udvalgets Betænkning gjort Rede for de Oplysninger, der er indhentet hos nogle Kommuner angaaende Tilbagebetalingen af Kommunehjælp. Jeg henviser i saa Henseende til Bilag 6. Jeg skal ikke begynde at citere, fordi interesserede Medlemmer saavel som Offentligheden har bedst af at læse Stykket i sin Helhed fremfor løsrevne Citater, men jeg vil gøre opmærksom paa, at det er meget lave Procenttal, der findes for Tilbagebetaling af Kommunehjælp. København ligger lavest, og jeg tror, at det er, fordi det i en saa stor Kommune er vanskeligere at trænge til Bunds og faa rimelige Resultater, og dertil kommer ogsaa det manglende personlige Bekendtskab. Hele det parlamentariske Styre i en saa stor Kommune er jo trængt helt ud i Baggrunden, og det embedsmandsmæssige er i Forgrunden, saa vi har sikkert mere Embedsmandsstyre i København i Dag, end vi havde paa Frederik den Sjettes Tid.

Derfor regner jeg med, at Efterbetalingsbestemmelserne vil have meget vanskeligt ved at trænge igennem i de store Kommuner. Der er meget Arbejde for de kommunale Raad og for de sociale Udvalg ved at praktisere Tilbagebetalingen, naar den vel at mærke skal praktiseres paa en forsvarlig Maade, og for mange Kommuner ser det ud, som om man ganske roligt har ladet Kommunehjælpen erstatte den afskaffede Hjælpekassehjælp. Hjælp er Hjælp, og Kasse er Kasse, og hvad der ydes, kommer kun i meget beskedent Omfang tilbage igen.

Ogsaa her gælder det, at det var ønskeligt, om det af Socialministeriet nedsatte Udvalg kunde faa blot nogle Eksempler fra de sociale Udvalg ude i Kommunerne, hvor man jo ligger med hele Materialet, der danner Grundlaget for disse Udvalgs Skøn, saadan at der kunde blive Lejlighed til at følge nogle Personers Indtægter, Arbejdsindtjening, Understøttelsestrang og Afbetalingsevne. Jeg tror ikke, at man, før man